

hugdu vit at ymskum slögum av æti, aðrenn vit fóru víðari upp gjøgnum føðiketuna, sigur Venzel Olsen, næmingur á trædeildini á Tekniska Skúla í Havn.

Ikki ov torski

Nú ert tú næmingur á trædeildini og aðrir næmingar, ið vóru til framsýningina, vóru fólkskúlanæmingar. Helt tú framsýningina vera ov vísindaliga til næmingar, ið ikki fáast við lívfrøði dagliga?

- Nei, eg haldi, at frágreitt varð á ein so spennandi og greiðan hátt, at ikki var neyðugt at hava ta stóru lívfrøðislugu vitanina frammanundan, fyri at vera førur fyri at skilja framsýningina og frágreiðingarnar. Eitt annað, ið gjørdi framsýningina áhugaverða, var sýningin av, hvussu ið fiskað verður. Vístur varð fram ymskur fiskireiðskapur, og eisini sást okkurt modellskip, ið fiskaði á djúpum vatni.

- Tey ymsku fiskasløgin, ið sóst hanga í ymskum hæddum, alt eftir hvussu djúpt tey liva í sjónum, høvdu eisini stóran áhuga. Hetta vóru endurgjördir fiskar, so møgulegt var at hyggja leingi og gjølla at teimum, so ein kundi læra seg nøvnini á teimum, og annars lesa um livihátt teirra.

Betri enn akvarium

- Hevði tað tó ikki verið eitt sindur meira spennandi at sæð livandi fisk í einum stórum akvarium í staðin?

- Nei, eg haldi, at ein fekk nógv meira burtúrur hesum. Hesin fiskurin varð verðandi á sama stað alla tíðina. Hann svam ikki burtur, eins og livandi fiskur í einum akvarium hevði gjørt. Tað, at fiskurin varð verðandi á sama stað, tað gjørdi, at ein kundi eygleiða hann gjøllari. Tó ivist eg ikki í, at tað hevði verið stuttligari fyri smábørn at sæð fiskin livandi í einum akvarium, sigur Tummás Lauritsen, lærari á Tekniska Skúla, og næmingur hansara, Venzel Olsen, er heilt samdur.

her verður greitt næmingunum frá, hvussu eitt botntrol virkar

Fólkskúlin

Jens Petur Gaard, lærari í Eysturskúlanum í Havn, hevur eisini verið við næmingum sínum úr áttanda flokki og vitjað framsýningina hjá Fiskirannsóknarstovuni.

- Eg haldi, at øll framsýningin var framúrskarandi góð. Hon gav eitt gott innlit í arbeiðið hjá Fiskirannsóknarstovuni og í sjálvt havumhvørvið. Tó haldi eg, at næmingarnir høvdu fingið meira burtúrur, um teir í løtuni tókust við havumhvørvið í skúlanum. Mínir næmingar hava ikki beinleiðis gjørt so nógv við hetta enn, so eitt sindur av tí, ið hendi á Fiskirannsóknarstovuni, var eitt sindur ov nógv at taka ímóti í einum,

sigur Jens Petur Gaard.

- Annars, so skal Fiskirannsóknarstovan hava rós fyri framsýningina. Hon sýndi m.a. havumhvørvið, fiskasløg, veiðuhættir o.a., ið var sera upplýsandi. Og eisini frágreiðingarnar vóru sera áhugaverdar - eisini fyri næmingarnar. Tey, ið greiddu frá, tey skulu hava tað rós, at tey vóru ikki eins torskyld og vísindafólk ofta eru. Tey greiddu frá á ein hátt, ið eisini gjørdi tað møgulegt hjá mnum næmingum at fáa innlit í havumhvørvið.

- Tað einasta, ið eg kann seta fingurin á, tað er, at næmingarnir fingi eitt sindur ov nógv av vitan oysta omanyvir seg gjøgnum eitt ov stutt tíðarskeið. Vit

kundu bert vera har ein tíma, og hetta gjørdi, at næmingarnir fingi ov nógv upplýsingar í einum. Betri hevði verið, um vit kundu tikið framsýningina í pørtum. Menn enn einaferð vil eg siga, at talan var um eina framúr góða framsýning, sigur Jens Petur Gaard at enda.

Mynd: Álvur Haralsen

Genturnar hyggja eftir skeljadjórum
Mynd: Álvur Haralsen

